

DELEGATURA UOKiK w KATOWICACH

Katowice, dnia 22.02.2006r.

RKT-61-02/06/MI

DECYZJA Nr RKT – 11/2006

I. Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 28.04.2005r. postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A., 44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Podhalańska 7,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

1. na podstawie art. 23c ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 23a ust. 1 tejże ustawy, **uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów** bezprawne działanie Jastrzębskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju polegające na zawieraniu z konsumentami *Umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, których treść stoi w sprzeczności z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.) w ten sposób, że konsumenci nie otrzymują pełnej informacji o sposobie i terminach wzajemnych rozliczeń pomiędzy dostawcą a odbiorcą usług wodociągowych i kanalizacyjnych w zakresie dotyczącym niezamieszczenia w umowach postanowień dotyczących trybu i terminów zwrotu uiszczonej przez konsumenta nadpłaty i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**
2. na podstawie art. 23d ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nie stwierdza się stosowania** przez Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 23a ust. 1 tejże ustawy, polegającej na zawieraniu z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, których treść stoi w sprzeczności z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.) w ten sposób, że konsumenci nie otrzymują pełnej informacji o sposobie i terminach wzajemnych rozliczeń w zakresie dotyczącym niezamieszczenia w umowach postanowień dotyczących sposobów uiszczania opłat za pobrane usługi.

II. Na podstawie art. 23c ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 28.04.2005r. postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A., 44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Podhalańska 7,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

określa się Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju **środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów** w celu zapewnienia wykonania nakazu określonego w pkt I.1. sentencji niniejszej decyzji, polegające na zamieszczeniu w treści wszystkich zawartych z konsumentami przed dniem 16 maja 2005 r. *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* zapisów wynikających z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 ze zm.), a dotyczących trybu i terminów zwrotu uiszczonej przez konsumenta nadpłaty, w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 72 w związku z art. 75 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003 r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 28.04.2005r. postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A., 44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Podhalańska 7,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

postanawia się obciążyć Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju kosztami przedmiotowego postępowania i zobowiązać w/w przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 76 PLN (słownie złotych: siedemdziesiąt sześć).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Organem Antymonopolowym”) przeprowadzone zostało z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością Jastrzębskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju (zwany dalej „JZWiK Jastrzębie Zdrój”) występuje naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej też dalej „ustawą antymonopolową”). W toku postępowania poddano analizie pod kątem zgodności z obowiązującymi przepisami prawa treść zawieranych przez JZWiK Jastrzębie Zdrój w obrocie konsumenckim umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Ponieważ Organ Antymonopolowy powziął podejrzenie, iż w przedmiotowej sprawie mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w dniu 28.04.2005r. wszczęte zostało z urzędu przeciwko JZWiK Jastrzębie Zdrój postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przedsiębiorcy postawiony został zarzut podejmowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na zawieraniu z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, których treść może stać w sprzeczności z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zwana dalej „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę”) w ten sposób, iż konsumenci nie otrzymują pełnej informacji o sposobie i terminach wzajemnych rozliczeń pomiędzy dostawcą a odbiorcą usług wodociągowych i kanalizacyjnych, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (karty nr 1-2). W uzasadnieniu Postanowienia Nr 1 z dnia 28.04.2005r. o wszczęciu przedmiotowego postępowania podniesiono, że zawierane przez JZWiK z konsumentami umowy nie zawierają postanowień dotyczących:

- sposobów uiszczania opłat za pobrane usługi oraz
- trybu i terminów, w jakich następuje zwrot uiszczonej przez konsumenta nadpłaty.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów JZWiK Jastrzębie Zdrój podniosło, iż nie zgadza się z postawionym mu zarzutem. Przedsiębiorca wyraził wątpliwość, aby dyspozycja art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, stanowiącego, że umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków powinna zawierać postanowienia dotyczące sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń stron umowy, obejmowała takie elementy rozliczeń, jak sposób uiszczania opłat na rzecz dostawcy oraz tryb, w jakim następuje zwrot uiszczonej przez konsumenta nadpłaty. W opinii przedsiębiorcy, przy tak szerokim rozumieniu tego przepisu niemożliwe może okazać się wyczerpanie jego treści w postanowieniach umowy. Zdaniem JZWiK regulacja ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę dotycząca treści umów, na podstawie których odbywa się dostawa wody i odbiór ścieków, odnosi się do typowych wzorców zachowań w wykonaniu takiej umowy. Uregulowanie przez konsumenta faktury o zawyżonej wysokości, a w konsekwencji powstanie nadpłaty, jest natomiast zdarzeniem nadzwyczajnym. Nie sposób zaś, zdaniem Spółki, objąć treścią umowy wszystkich okoliczności wykraczających poza pewną normę (karta nr 5). JZWiK podniosło również, że w praktyce stosowany przez nie tryb rozliczania nadpłat jest zgodny z postanowieniami § 17 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. Nr 26, poz. 257 ze zm.), który reguluje przedmiotowe zagadnienie. Na dowód tego przedsiębiorca przedstawił załącznik Nr 1 do Protokołu Nr 5/05/2002 z posiedzenia Zarządu Spółki z dnia 15 maja 2002 r. o nazwie: *Procedura postępowania w przypadku stwierdzenia nadpłaty za dostarczoną wodę i odprowadzanie ścieki* (karta nr 19), a także akta czterech przypadków potwierdzających rozliczenie nadpłaty zgodnie z przyjętą procedurą (karty nr 20-33). Ponadto, JZWiK ustosunkowując się do zarzutu niezamieszczenia w treści umów informacji o sposobach uiszczania opłat za dostarczone usługi wodociągowe i kanalizacyjne podniosło, iż stosowne pouczenie w tym względzie znajduje się na fakturach (karta nr 5), na potwierdzenie czego przedstawiło wzorzec faktury stosowany przy rozliczeniach z konsumentami (karta nr 34). Podsumowując skarżony przedsiębiorca wskazał, że nie dopatrył się w swych działaniach cech bezprawności oraz celowego naruszenia praw konsumentów.

W toku postępowania Organ Antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny.

Jastrzębski Zakład Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju jest przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000044894 (karty nr 103-106), zgodnie z którym przedmiotem jego działalności jest między innymi działalność usługowa w zakresie rozprowadzania wody oraz odprowadzanie ścieków. Obszarem działalności Spółki jest gmina Jastrzębie Zdrój oraz obrzeża gmin Świerklany, Mszana i Godów (karta nr 97), gdzie przedsiębiorca dostarcza wodę i odprowadza ścieki w oparciu o udzielone mu *Zezwolenia na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków* (karty nr 109-110 verte, 115-116, 117-118 verte).

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne zawiera z odbiorcami świadczonych przez siebie usług umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, na podstawie których odbywa się dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków. Ustalono, że w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania JZWiK w ramach prowadzonej działalności usługowej posługiwało się w obrocie konsumenckim wzorcem *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (karty nr 102-103 verte). Wzorzec ten znajdował się w obrocie gospodarczym od czerwca 2002 r. (karta nr 97). JZWiK Jastrzębie Zdrój podało, że liczba zawartych z konsumentami z wykorzystaniem w/w wzorca umów na dzień 13 czerwca 2005r. wynosiła [...] (karta nr 38). Wskazało również, że w latach 2002 – 2003 wymieniono 100% zawartych z konsumentami umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie

ścieków i zastosowano przedstawiony wzór umowy (karta nr 97 verte). W toku postępowania przedsiębiorca przedstawił także przykładowe, faktycznie zawarte w obrocie konsumenckim w oparciu o przyjęty wzorzec umowy:

- umowę 4985 o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartą w dniu 09.09.2004r. (karta nr 130);
- umowę 5064 o zaopatrzenie w wodę zawartą w dniu 22.04.2005r. (karta nr 6);
- umowę 5065/E22 o zaopatrzenie w wodę zawartą w dniu 25.04.2005r. (karta nr 7);
- umowę nr 5066 o zaopatrzenie w wodę zawartą w dniu 25.04.2005r. (karta nr 8)

Integralną część zawieranych z konsumentami umów stanowi *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne* stanowiący załącznik do Uchwały Nr XLIII/1044/2002 Rady Miasta Jastrzębie Zdrój z dnia 27 maja 2002 r. Jest on wręczany konsumentom wraz z umową o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (karty nr 97, 98-101 verte).

W toku postępowania ustalono, że umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawarte z konsumentami z zastosowaniem ustalonego przez JZWiK wzorca umownego, których integralną częścią jest w/w *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, nie zawierają postanowień informujących konsumenta o tym, w jaki sposób może dokonać płatności za fakturę oraz postanowień regulujących tryb i terminy zwrotu uiszczonej przez konsumenta nadpłaty.

W toku postępowania JZWiK podało, że informacja o istniejących sposobach przekazywania dostawcy usług płatności za pobrane usługi zamieszczana jest na fakturach (karta nr 39). Z przykładowych, przedstawionych przez przedsiębiorcę faktur wynika, że zawierają one informację o godzinach pracy kasy w siedzibie firmy, a także o wszystkich numerach kont bankowych, na które konsument może dokonywać wpłat (karty nr 50-69). Ponadto przedsiębiorca wskazał, że w celu ułatwienia uiszczania opłat przez konsumentów, otworzył rachunki bankowe w banku spółdzielczym posiadającym liczne placówki na terenach wiejskich. W trzech bankach wynegocjowano korzystną dla konsumentów umowę, zgodnie z którą dokonywanie wpłat za świadczone przez JZWiK usługi odbywa się bez prowizji i opłat. Każdy konsument wraz z umową i *regulaminem dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, otrzymuje ulotkę informującą o wszystkich placówkach bankowych przyjmujących wpłaty za świadczone usługi bez dodatkowych opłat (wraz z numerami rachunków bankowych) oraz pozostałych rachunkach bankowych, na które wpłat tych można dokonywać (karta nr 39, 70). Ulotka ta nie jest integralną częścią umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków i nie ma rangi dokumentu (karta nr 143). Ponadto informacja o sposobach uiszczania opłat za pobrane usługi umieszczona jest przy stanowisku kasowym w siedzibie spółki, na drzwiach wejściowych do budynku, a także na stronie internetowej spółki www.jzwik.com.pl (karta nr 39).

W toku postępowania JZWiK Jastrzębie Zdrój poinformowało również, że w dniu 16 maja 2005r. wprowadziło do obrotu nowy wzór *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* (karty nr 71-71 verte, 158). W jego treści zamieszczony został zapis informujący konsumentów o sposobach uiszczania opłat za pobrane usługi oraz o sposobach i terminach rozliczania nadpłaty; § 6 ust. 3 nowo opracowanego wzorca umowy otrzymał następujące brzmienie: *Odbiorca dokonuje zapłaty za dostarczoną wodę i odprowadzone ścieki w kasie przedsiębiorstwa lub na jego konto bankowe w terminie 14-tu dni od daty otrzymania faktury. (...) W przypadku nadpłaty zalicza się ją na poczet przyszłych należności lub, na żądanie odbiorcy usług, zwraca się ją w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie.* W toku postępowania przedsiębiorca przedstawił przykładowe umowy zawarte w oparciu o w/w wzór: *umowę 5512 o zaopatrzenie w wodę z dnia 19.07.2005r., umowę 5799 o zaopatrzenie w wodę z dnia 05.09.2005r. oraz umowę nr 5854 o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 27.09.2005r.* (karty nr 159-164 verte).

Przedsiębiorca począwszy od 16 maja 2005 roku zawiera umowy w oparciu o w/w wzorzec, jednakże nie podjął działań zmierzających do wymiany umów zawartych przed tą datą (karta nr 158). Jak podniósł w piśmie z dnia 10.10.2005r. zamierza wprowadzić do obrotu kolejny,

zmodyfikowany wzór umowny, który uwzględniał będzie zastrzeżenia Organu Antymonopolowego, jak i zmiany w przepisach prawa wynikające z ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 729) (karta nr 151). Jak wynika z pisma JZWiK Jastrzębie Zdrój z dnia 25.01.2006r., przedsiębiorca przystąpi do wymiany wszystkich dotychczas zawartych z odbiorcami usług umów po wejściu w życie nowego *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków* dla gminy Jastrzębie Zdrój, który stanowić będzie załącznik do umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, natomiast wymiana umów zostanie przeprowadzona do dnia 17 sierpnia 2006 r. (karta nr 158).

Organ Antymonopolowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 23a ust. 2 stanowi, że praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z prawem działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań naruszających zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się terminem „w szczególności”, co oznacza, że ma on charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszyły przepisy innych aktów prawnych.

Aby określone zachowanie mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek:

- działanie przedsiębiorcy musi nosić znamiona bezprawności,
- działanie powyższe musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Stosownie do zapisu art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o *konsumencie*, należy przez to rozumieć konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.). Definicję konsumenta zawiera przepis art. 22¹ K.c., zgodnie z którym *za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową*.

I.1. W przedmiotowej sprawie Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju postawiono zarzut podejmowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej, polegających na zawieraniu z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, których treść może stać w sprzeczności z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków w ten sposób, że wbrew wymogowi art. 6 ust. 3 pkt 2 tejże ustawy, umowy nie zawierają pełnej informacji na temat terminu i sposobów wzajemnych rozliczeń w zakresie dotyczącym sposobów i terminów rozliczania uiszczonej przez konsumenta nadpłaty.

Dla zastosowania art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zachodzi w pierwszej kolejności konieczność wykazania, że objęte zarzutem działanie przedsiębiorcy nosi znamiona bezprawności. Przesłanka ta zostaje spełniona, gdy przedsiębiorca podejmuje działania sprzeczne z prawem.

Jako „sprzeczne z prawem” należy kwalifikować zachowania sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. Sprzeczne z prawem są czyny zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy ustalenie, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa (Por. *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, pod redakcją prof. dr hab. Janusza Szwai, Wydawnictwo C.H. BECK, Warszawa 2000, s. 117 – 118).

Aktem prawnym określającym zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy, dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Umowa, o której mowa powyżej, zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę zawierać powinna w szczególności postanowienia dotyczące *sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń*, przy czym szczególne uregulowania odnośnie przedmiotowych kwestii zawarte są między innymi w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 marca 2002 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. § 17 ust 2 i 3 tego rozporządzenia, zawarty w Rozdziale 5 pt. *Warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków* stanowi, iż *Zgłoszenie przez odbiorcę usług zastrzeżeń do wysokości faktury nie wstrzymuje jej zapłaty, zaś W przypadku nadpłaty zalicza się ją na poczet przyszłych należności lub, na żądanie odbiorcy usług, zwraca się ją w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie.*

JZWiK zamieszcza w umowach zapis przewidujący, iż konsument zobowiązany jest do terminowego uregulowania należności bez względu na fakt wniesienia zastrzeżeń do wysokości faktury; stosownie do § 33 ust. 2 *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków* stanowiącego integralną część zawieranych przez JZWiK umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, *Wniesienie przez odbiorcę reklamacji nie wstrzymuje obowiązku uregulowania naliczonej należności*, co pozostaje w zgodzie z § 17 ust. 2 powołanego powyżej rozporządzenia w sprawie określania taryf (...). Z obowiązkiem terminowego uiszczenia przez konsumentów należności w przypadku wniesienia zastrzeżeń do wysokości faktury bezpośrednio związane są jednak kwestie dotyczące trybu, w jakim powinien nastąpić zwrot uiszczonej przez konsumenta nadpłaty powstałej np. w wyniku uregulowania rachunku o zawyżonej wysokości. Zawarcie w umowie postanowienia, iż wniesienie zastrzeżeń do wysokości faktury nie wstrzymuje jej zapłaty w logiczny sposób pociąga za sobą wymóg poinformowania konsumenta o trybie i terminach, w jakich może nastąpić zwrot nadpłaconej sumy (np. wówczas, gdy wniesiona reklamacja zostanie przez usługodawcę pozytywnie rozpatrzona) oraz o tym, jakie uprawnienia przysługują w tym względzie konsumentowi, a jakie obowiązki ciążą na przedsiębiorcy.

Umowy zawierane przez JZWiK nie informują natomiast konsumentów o warunkach wzajemnych rozliczeń między stronami umowy w zakresie dotyczącym trybu i terminów, w jakich nastąpić może zwrot uiszczonej przez konsumenta nadpłaty, co normuje § 17 ust. 3 rozporządzenia w sprawie określania taryf. Brak w umowie informacji, iż w przypadku nadpłaty odbiorca ma prawo zaliczyć ją na poczet przyszłych należności lub zażądać jej zwrotu w terminie 14 dni od daty złożenia wniosku w tej sprawie świadczy o tym, że podpisujący umowę konsument nie posiada kompletnej wiedzy o wszystkich elementach łączącego go z dostawcą stosunku zobowiązaniowego w zakresie dotyczącym sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń. Umowa nie tylko nie zawiera

normujących przedmiotowe zagadnienie postanowień, ale nie podaje również, w jakim akcie prawnym kwestia ta została uregulowana, ponieważ brak w jej treści jakiegokolwiek – ogólnego bądź szczegółowego – odesłania do rozporządzenia w sprawie określania taryf (...). Fakt, że z treści umowy konsument nie dowiaduje się, iż w przypadku nadpłaty może zaliczyć ją na poczet przyszłych należności bądź na wniosek zażądać jej zwrotu, który powinien nastąpić w określonym w rozporządzeniu terminie, jest równoznaczny z tym, iż nie został spełniony wymóg określony w art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Należy uznać bowiem, iż skoro w/w przepis ustawy zawiera wymóg odnośnie objęcia treścią umowy kwestii dotyczących sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń, zaś pewne unormowania w tym względzie zawarte są w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy, to powinny one być przeniesione do treści umowy, tak aby konsument na jej podstawie miał możliwość zapoznania się z wszystkimi elementami stosunku zobowiązaniowego związanymi z prowadzeniem rozliczeń między nim a dostawcą usług. W analizowanej sprawie w umowach nie zamieszczono natomiast wszystkich postanowień dotyczących przedmiotowych kwestii, co należy uznać za działanie bezprawne.

Stwierdzić zatem należy, iż JZWiK nie dopełniło obowiązku wynikającego z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Zachowanie przedsiębiorcy polegające na niezamieszczeniu w umowach zawieranych z konsumentami pełnej informacji o sposobie i terminach wzajemnych rozliczeń w zakresie dotyczącym nieinformowania o trybie i terminach zwrotu nadpłaty uiszczonej przez konsumenta uznać należy za obarczone cechą bezprawności. Pierwsza przesłanka konieczna do stwierdzenia naruszenia przez JZWiK Jastrzębie Zdrój art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona.

Drugą przesłanką, której wykazanie jest niezbędne dla stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów jest ustalenie, iż bezprawne działanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

Brak w umowie zapisów regulujących sposoby i terminy zwrotu nadpłaconych kwot w istotny sposób utrudnia realizację przez konsumenta jego uprawnień. Fakt, iż nie posiada on wiedzy o tym, w jaki – jasno określony przepisami prawa – sposób może dysponować własnymi środkami finansowymi niewątpliwie godzi w jego interesy. Z dokumentów przedstawionych przez JZWiK dotyczących przykładowych rozliczeń nadpłat wynika, że kwoty nadpłaconych sum wynosiły od [...] PLN do [...] PLN (karty nr 20-22, 27-28). Nie są to z punktu widzenia konsumentów sumy bagatelne i informacja o tym, w jaki sposób mogą nimi zadysponować niewątpliwie ma dla nich znaczenie np. z punktu widzenia planowania przez gospodarstwa domowe wydatków w danym okresie czasu.

Wydaje się, że zapis rozporządzenia w sprawie określania taryf (...) mówiący o sposobie rozliczania nadpłat został skonstruowany w taki sposób, aby zabezpieczyć interesy konsumenta jako słabszej strony stosunku zobowiązaniowego. W przypadku jednak, gdy konsument nie dowiaduje się, że w zakresie wzajemnych rozliczeń z odbiorcą usług przysługują mu określone prawa, może prowadzić to do pewnych nadużyć ze strony dostawcy usług. Przedsiębiorstwo może nie dotrzymać przewidzianego w rozporządzeniu 14 – dniowego terminu na zwrot uiszczonej nadpłaty, zaś konsumenci nieświadomi istniejących w tym zakresie standardów nie będą egzekwować od profesjonalisty właściwego zachowania. Konsumenci mogą także nie posiadać wiedzy, iż po złożeniu wniosku mogą zażądać zwrotu nadpłaconych kwot, w związku z czym nie skorzystają w ogóle z tej możliwości. Niezamieszczenie w umowie postanowień dotyczących trybu zwrotu uiszczonej przez konsumenta nadpłaty może spowodować, że do swobodnego uznania dostawcy usług pozostanie kwestia zadysponowania środkami z tytułu nadpłaty, podczas gdy to konsument powinien decydować o tym, co zamierza zrobić z własnymi środkami pieniężnymi. Nieuregulowanie w umowie przedmiotowych kwestii jest równoznaczne z tym, że konsument nie dowiaduje się o przysługujących mu prawach, o wymaganiach jakie musi spełnić, jak również o obowiązkach ciążących na dostawcy usług w tym zakresie. Doprowadzić to może do sytuacji, że nieświadomy ich istnienia konsument nie będzie korzystał ze swoich praw oraz wymagał od profesjonalisty określonego zachowania.

Zdaniem Organu Antymonopolowego zaniechanie umieszczenia w umowach stosownych informacji wynikających z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę informujących, na jakich zasadach i w jakim terminie może nastąpić zwrot nadpłaconych sum narusza interesy konsumentów rozumiane jako prawo do otrzymania pełnej i wyczerpującej informacji na temat warunków rozliczeń z tytułu umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, tak aby konsumenci mogli w pełni realizować swoje prawa. Z faktu istnienia utrudnień w zapoznaniu się z całokształtem uprawnień odbiorcy wynikających z zawartej umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków wynika, iż z powodu niepełnej ich znajomości z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy, uciążliwe, a nawet niemożliwe może okazać się dochodzenie ich przez konsumenta. Niepodawanie w umowach zawieranych z konsumentami kompletnej informacji o warunkach wzajemnych rozliczeń oraz związanych z nimi prawach i obowiązkach stron umowy może doprowadzić do niekorzystania przez konsumentów ze swoich praw, ale również do nieegzekwowania od dostawcy usług zachowań, które na profesjonalistycznie wymuszają przepisy prawa. W niniejszej sprawie naruszone zostały zatem interesy konsumentów zaopatrywanych w usługi dostarczania wody i odprowadzania ścieków przez JZWiK, którzy zawarli *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*.

Ustawa antymonopolowa określa zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów konsumentów oraz reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, co wynika z treści art. 1 ust. 1 i 2 tej ustawy. Zbiorowy interes konsumentów dotyczy nieokreślonego ogółu, a naruszenie tego interesu może mieć miejsce wtedy, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku oraz wtedy, gdy działania te wywołują inne niekorzystne zjawiska. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Opisane praktyki JZWiK Jastrzębie Zdrój skierowane są do nieokreślonego kręgu konsumentów, których nie sposób jednoznacznie zidentyfikować. Antykonsumenckie ostrze stwierdzonej praktyki wymierzone jest bowiem we wszystkich odbiorców usług świadczonych przez przedsiębiorstwo, będących jednocześnie konsumentami w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wskazuje to na naruszenie w przedmiotowej sprawie interesu publicznego, przez który należy rozumieć prawo wszystkich odbiorców do otrzymywania pełnej informacji o wszystkich elementach umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że działanie Jastrzębskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji S.A. W Jastrzębiu Zdroju godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a więc druga przesłanka niezbędna do stwierdzenia naruszenia art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej została spełniona. W przedmiotowej sprawie zaistniały zatem łącznie obie przesłanki konieczne do uznania zachowania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów – bezprawne działanie przedsiębiorcy i naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

Należy podnieść również, iż w przedmiotowej sprawie nie zaistniały przesłanki do stwierdzenia zaniechania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23e ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. JZWiK Jastrzębie Zdrój od dnia 16 maja 2005 roku zawiera w obrocie konsumenckim *umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* według nowego wzorca umownego, w którego treści zamieszczone zostało postanowienie informujące konsumentów o sposobach i terminach zwrotu nadpłat. Z uwagi jednak na fakt, iż konsumenci, którzy zawarli umowy przed datą wprowadzenia nowego wzoru nadal związani są postanowieniami umowy, której treść została zakwestionowana w przedmiotowym postępowaniu, brak jest podstaw do stwierdzenia zaprzestania stosowania przez JZWiK Jastrzębie Zdrój praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie I.1. sentencji niniejszej decyzji.

I.2. W przedmiotowym postępowaniu Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A. z siedzibą w Jastrzębiu Zdroju postawiono również zarzut naruszenia art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez podejmowanie bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na zawieraniu z konsumentami *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków*, których treść może stać w sprzeczności z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków w ten sposób, że konsumenci nie otrzymują pełnej informacji o sposobie i terminach wzajemnych rozliczeń w zakresie dotyczącym niezamieszczenia w umowach informacji o sposobach uiszczania opłat za pobrane usługi.

Jak już podniesiono, aby określone zachowanie przedsiębiorcy mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów spełnione muszą zostać łącznie dwie przesłanki:

- zachowanie to musi nosić znamiona bezprawności,
- zachowanie musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę umowa, na podstawie której odbywa się dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków, zawierać powinna postanowienia dotyczące sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń. Uszczegółowienie tego przepisu zawarte jest w *Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków* obowiązującego na obszarze gminy Jastrzębie Zdrój, który zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę normuje prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego i odbiorcy usług. § 33 ust. 1 *Regulaminu* stanowi, iż *Strony określają w umowie okres obrachunkowy oraz skutki niedotrzymania terminu zapłaty, jak również sposób jej uiszczania*. Przez „sposób uiszczania zapłaty” rozumieć należy sposób, w jaki konsumenci mogą przekazywać należności na rzecz dostawcy (np. przelew, zapłata w kasie przedsiębiorcy, zapłata u inkasenta wystawiającego faktury). W zawieranych przez JZWiK umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków brak jest informacji o tym, w jaki sposób konsumenci mogą dokonywać zapłaty za pobrane usługi. Konsumenci w momencie zawierania umowy otrzymują wprawdzie ulotkę, gdzie wymienione są wszystkie placówki bankowe, w których można dokonywać wpłat za dostarczone usługi wodociągowe i kanalizacyjne, jednakże – jak wskazał sam przedsiębiorca – nie ma ona rangi dokumentu i nie stanowi załącznika do umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Nie sposób zatem uznać informacji przekazanej w ten sposób za część umowy zawieranej z konsumentem. Tak więc brak jest w umowach wymaganych przez *Regulamin* zapisów odnośnie sposobów uiszczania opłat za pobrane usługi. Biorąc pod uwagę, że *Regulamin* przewiduje wprost, że strony ustalają w umowie sposoby regulowania opłat, brak odpowiednich postanowień w tym zakresie w treści umowy jest działaniem bezprawnym. Została zatem spełniona pierwsza przesłanka niezbędna do stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W celu stwierdzenia naruszenia zakazu określonego w art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej w dalszej kolejności wykazać należy, że objęte niniejszym zarzutem zachowanie przedsiębiorcy godzi w zbiorowe interesy konsumentów.

Organ Antymonopolowy zważył, iż jakkolwiek niezamieszczenie w umowach zapisu informującego konsumentów o sposobach uiszczania opłat za dostarczone usługi nosi znamiona bezprawności, to okoliczności sprawy wskazują na to, że konsumenci innymi sposobami – które należy uznać za wystarczające i w pełni zabezpieczające ich interesy – otrzymują kompletną informację w powyższym zakresie. Jak podało JZWiK szczegółowa informacja o sposobach, w jakich konsument może dokonywać wpłat na rzecz dostawcy usług zamieszczana jest każdorazowo na dostarczanych konsumentom fakturach. Na ich podstawie konsumenci są informowani o godzinach pracy kasy w siedzibie spółki (wraz z informacją o przerwach w pracy kasy), jak również o wszystkich numerach kont bankowych, na które można dokonywać wpłat. Ponadto konsumenci otrzymują ulotkę informującą o adresach placówek bankowych, w których istnieje możliwość dokonania opłat za wodę i ścieki bez prowizji. Ponadto, informacja o sposobach w jakich mogą być realizowane faktury wywieszona jest w siedzibie przedsiębiorcy oraz znajduje się na stronie

internetowej spółki. JZWiK z własnej inicjatywy podjęło więc szereg działań zmierzających do zapewnienia konsumentom pełnej informacji o istniejących sposobach dokonywania płatności za pobrane usługi. Biorąc powyższe pod uwagę, nie sposób w zachowaniu spółki polegającym na zaniechaniu umieszczenia tych zapisów w umowie dopatrzeć się działań godzących w zbiorowe interesy konsumentów.

Stąd orzeczono jak w punkcie I.2. sentencji niniejszej decyzji.

II. Zgodnie z art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Organ Antymonopolowy może określić w decyzji środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania zawartego w niej nakazu. Jako środki usunięcia skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, określa się umieszczenie w treści wszystkich zawartych z konsumentami przed dniem 16 maja 2005 r. *umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków* wskazanych w treści niniejszej decyzji postanowień wynikających z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz.U. Nr 72, poz. 747 z późn. zm), a dotyczących sposobów i terminów zwrotu uiszczonej przez konsumenta nadpłaty.

Ponieważ od dnia 16 maja 2005r. JZWiK Jastrzębie Zdrój zawiera z konsumentami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w oparciu o wzorzec, w którego treści zamieszczone zostało przedmiotowe postanowienie, obowiązek usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów dotyczy wyłącznie umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartych z wykorzystaniem wzorca umownego obowiązującego w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania. Zmiany powinny zostać wprowadzone do umów zawartych przed 16 maja 2005 r. w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji.

Wobec powyższego orzeka się jak w pkt II sentencji niniejszej decyzji.

III. Stosownie do treści art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Organ Antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów w/w ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy antymonopolowej, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Postępowanie przeciwko Jastrzębskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Jastrzębiu Zdroju w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. Na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie postępowania Organ Antymonopolowy w punkcie I.1. niniejszej decyzji stwierdził naruszenie przez przedsiębiorcę art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznając zasadność jednego z dwóch postawionych przedsiębiorcy zarzutów. Kosztami niniejszego postępowania dla Organu Antymonopolowego są wydatki w wysokości 76 PLN związane z korespondencją ze skarżonym przedsiębiorcą. W związku z tym postanowiono obciążyć JZWiK Jastrzębie Zdrój kosztami przeprowadzonego postępowania w kwocie 76 PLN (słownie złotych: siedemdziesiąt sześć).

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie III sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr: 511010100078782231000000.

Na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie III niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral